

befolkningen i beslutningsprocesserne. Vi yder således Øststøtte til landenes opfyldelse af Århuskonventionen.

Bistand til indarbejdelse af EU-regler i den nationale lovgivning og udvikling af de nødvendige institutioner er i stigende grad blevet en del af vores bistand til de østeuropæiske lande. Størstedelen af den danske bistand går fortsat til investeringsprojekter, og vi lægger vægt på, at alle nye investeringer skal svare til EU-standarder. Altså én ting er, at man kan have overgangsordninger, men alt det, der bliver nyt, skal være på plads i forhold til EU-standarder.

Bistand til opbygelse af den nødvendige kapacitet i ansøgerlandene til en fast håndhævelse af miljølovgivningen er et relativt nyt område for dansk miljøstøtte. I stigende grad vil vi give det her område vægt, fordi håndhævelsen er en væsentlig forudsætning for, at EU's miljøregler og dermed bæredygtighed kan gennemføres i praksis, og derved bidrager vi også til, at eventuelle overgangsordninger kan blive så korte som overhovedet muligt.

Endelig støtter vi med den såkaldte sektorintegrerede miljøindsats under Mifrestammen ansøgerlandene i bestræbelserne på at øge integrationen af miljøhensyn i sektorpolitikkerne, især inden for vækstsektorerne. Herved støtter Danmark projekter, hvorved der sker en overførsel af viden og ekspertise fra danske ministerier, der har erfaring med integration af miljøhensyn i deres egne sektorer.

Med miljøstøtten og herunder den sektorintegrerede miljøindsats er Danmark i høj grad med til at give ansøgerlandene et skub i den rigtige retning, og vi har et fremragende samarbejde med dem på disse felter. Vi bistår landene med at leve op til EU's regler. Vi bidrager til at fremme miljøintegrationen i vækstsektorerne, og vi bidrager til, at der kan ske en økonomisk udvikling i Central- og Østeuropa, samtidig med at landene bevarer de store uberørte naturværdier, som endnu findes, og som vi desværre i Vesteuropa for længst har mistet.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Tak for de to besvarelser. Jeg er glad for, at regeringen så kraftigt understreger, at miljø er et meget højt prioriteret område for Danmark og for hele EU i den kommende udvidelsesproces.

Det er jo vigtigt at gøre sig klart, at udvidelsen med de central- og østeuropæiske ansøgerlande er en enestående mulighed for, at vi kan slå bro over de kløfter, som jerntæppet skabte mellem Vesteuropa på den ene side og Central- og Østeuropa på den anden side. Dermed er der skabt et grundlag for, at vi kan sikre fred, stabilitet og udvikling i hele Europa.

Udvidelsen er også en enestående mulighed for at høste en meget stor miljøgevinst for ansøgerlandene og for hele Europa. I ansøgerlandene ser vi nogle steder en voldsom forurening af vand, af jord, af luft på grund af en gammel-dags, svinende teknologi, på grund af en meget ringe energieffektivitet, på grund af mangel på miljømæssig infrastruktur og på grund af en ringe kapacitet til at regulere miljøforhold.

Her vil EU's miljøregler, når de er implementeret og gennemført og levet op til i ansøgerlandene, sikre et kolossalt løft i miljøstandarder, og EU har mulighed for at hjælpe til med ny, renteknologi, med kapacitet til at rense og rydde op på de mest forurenede såkaldte hotspots og med at hjælpe til opbygning af en kapacitet til at håndtere miljøudfordringerne i et moderne samfund.

Men miljøgevinsterne kommer ikke af sig selv, og de kommer ikke, blot fordi man indfører reglerne på papiret i de nye ansøgerlande – langt fra.

Der er noget, der af den måde udvidelsesprocessen i øjeblikket kører på, tyder på, at den er grebet helt forkert an. Der er desværre meget, der tyder på, at udvidelsesprocessen på miljøområdet er ved at drukne i teknik, i formalia, fordi man har en alt for snæver fokus på, at ansøgerlandene blot skal overtage EU's regelsæt, uden at man sikrer sig, at reglerne kan føres ud i livet.

Fordi vi ikke får set på en samlet miljømæssig tilgang til de her problemer og udfordringer, er der en risiko for, at ansøgerlandene i alt for stort omfang kan komme til at overtage ikkebæredygtige forbrugsmønstre fra vores samfund og dermed komme til at begå nogle af de samme fejl, som vi har gjort, og som vi er ved at rette op på nu.

Der er en risiko for, at man ikke får lagt tilstrækkeligt håndfaste planer for at bevare de meget store naturværdier, den biodiversitet, der er i mange af ansøgerlandene. Der er en risiko for, at vi ikke får ændret vores sektorpolitikker, f.eks. for landbrug, for transport, for energi, sådan at det sikrer en samlet bæredygtighed også